

[Lykketoft]

mand. Han er en udmærket debattør. Men jeg ved ikke, om det er klogt, hr. skatteminister, om det er virkelig klogskab i den grad at vride argumenterne med så megen spidsfindighed, så megen udenomssnak og så megen snakken væk fra realiteterne, som vi var udsat for her.

Jeg synes ikke, det er klogt, fordi det, det i virkeligheden handler om, er, hvor meget tillid vi andre kan have til folk, som er så dygtige til at forklare sig væk fra aftaler, de har indgået med os tidligere. Det er det, det handler om.

Jeg har ikke sagt, at regeringen ikke kan fremsætte dette forslag uden at være enig med Socialdemokratiet, men det, jeg gerne vil sige, er, at jeg er nødt til at fastholde, at man ikke uden at lave aftalebrud kan vedtage dette forslag imod Socialdemokratiets råd. Og vi råder til, at det ikke bliver vedtaget, at det bliver udsat, at det bliver behandlet i den større sammenhæng, hvor det hører hjemme.

Vi gør det med den begrundelse, at uanset at forhøjelsen af procenten skete forud for skatte-reformaftalen, så blev det på De Radikale Venstres og Socialdemokratiets udtrykkelige krav en del af aftalen, og provenuet blev anvendt i aftalen.

Det argument, skatteministeren fremførte vedrørende fonds- og foreningsbeskatning og realkreditbeskatning, er i virkeligheden et argument for det, jeg står og siger her: den udtrykkelige sammenkædning i bemærkningerne til det lovforslag med selskabsskatteprocenten på 50. Og den aftaletekst, vi har på det her område, understreger det også.

Man kan ikke ensidigt sænke selskabsskatteprocenten. Vi må meget indtrængende gentage vores henstilling om, at man lader være med at gøre det, at man udskyder dette lovforslag, at man tager det i sammenhæng. Og vi er nødt til at sige, at hvis man ikke lytter til den henstilling, så har det den ganske bestemte virkning, at vores tillid til de mennesker, vi tidligere har forhandlet med, er tilsvarende reduceret.

Jeg kan ikke komme til andet resultat. Jeg mener, at det er en meget alvorlig bortforklaring, skatteministeren begiver sig ud i her i dag. Jeg vil vove den påstand, at ingen af de mennesker, der deltog i de forhandlinger, vil være det mindste i tvivl om, at min fortolkning er rigtig, i deres sinds inderste ikke det mindste i tvivl. Det kan ikke være tilfældet. Jeg kan ikke huske så meget galt.

Så vil jeg godt sige til skatteministeren til sidst, når han kommer og siger om det dér dårlig samvittighed-forslag med de akkumulerende investeringsforeninger, at det har man sandelig tænkt sig hele tiden skulle ind og sådan noget: Det var da mærkeligt, at statsministeren så ikke henviste til det i sit svar til hr. Svend Auken den 30. oktober. Det var da mærkeligt.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg stillede et spørgsmål tidligere, som jeg ikke mener skatteministeren fik svaret på: Mener skatteministeren, at det på nogen måde, sådan som vi nu førte skattereformforhandlingerne og gennemførte lovgivningen, kunne tænkes, at man i 1985 havde aftalt en skattereform med den konstruktion, der ligger, og med en selskabsskatteprocent på 40?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Først en enkelt bemærkning til hr. Rahbæk Møller. Jeg kan bekræfte, at i andre europæiske lande – i hvert i en række andre europæiske lande – er skattegrundlaget, det grundlag, hvor på selskabsskatterne udskrives, bredere end i Danmark. Det var faktisk lige præcis det samme, regeringen havde lagt frem i sin store økonomiske plan, hvor det indgik i en mere omfattende øvelse også på erhvervsskatteområdet. Her taler vi om en begrænset øvelse, og derfor tager regeringen også mere begrænset fat på det at begrænse henlæggelses- og afskrivningsmuligheder.

Så der er altså den sammenhæng i det, som sikrer, at også fremstillingsvirksomhed får en virkelig konkurrenceevneforbedring med den erhvervspakke, som ligger på bordet her.

Så vil jeg gerne sige til hr. Lykketoft, at jeg faktisk er bedrøvet over, at hr. Lykketoft har opfattet det sådan, at jeg har gjort mig umage med at forsøge at bortforklare sammenhænge over til skattereforment. Når jeg gjorde så meget ud af at svare hr. Lykketoft, så var det faktisk ikke i et forsøg på at være spidsfindig eller bruge prokuratorkneb. Det var faktisk et forsøg på meget sagligt at fremlægge samtlige de overvejelser, som regeringen har været inde i for at kunne være sikre på, at vi ikke hermed krænker en skattereform. Regeringen lægger nemlig overordentlig meget vægt på, at der kan herske tillid til indgåede aftaler. Og hvis rege-